

ge bij schrijven nr. 351994

Hernieuwde activiteit van de Nederlandse Oppositie Unie (N.O.U.)
c.q. Nederlandse Conservatieve Partij (N.C.P.).

Van 20 tot 22 Juli j.l. heeft een N.C.P.-delegatie (de naam N.O.U. heeft blijkbaar afgedaan) in West-Duitsland besprekingen gevoerd, die in hoofdzaak ten doel hadden het verkrijgen van financiële steun.

Van deze delegatie maakte o.m. deel uit Ir J. BECKERING VINCKERS, die door de N.O.U. bij de jongste verkiezingen candidaat was gesteld. De afspraken waren verzorgd door P.J. GALLIARD, die de reis zelf echter niet mee heeft gemaakt.

Achtereenvolgens is gesproken met Oberregierungsrat Dr jur. Jos KÜBEL, het tot de Freie Deutsche Partei (F.D.P.) behorende lid van de Duitse Bondsdag Dr Erich MENDE, en de bekende Hans Leo STEIN, voorzitter van de "Arbeitsgemeinschaft der West- und Überseevertriebenen". Hierbij is tevens aangesloten het "Interesserverband der vertrieben Holland deutschen".

1. Onderhoud met Dr KÜBEL.

Deze is inzage gegeven van een tweetal door Galliard in concept opgestelde en door Beckering Vinckers in het Duits vertaalde rekesten (zie bijlagen A en B) teneinde zijn oordeel daarover te vernemen.

Tijdens het gesprek deed Dr Kübel mede zich in het bijzonder te beijveren voor de belangen der voormalige Duitse AKU aandeelhouders, waarbij hijzelf voor ongeveer een kwart miljoen is geïnteresseerd. Hij merkte voorts op dat hij met meerdere Duitse politici van plan is te trachten de Bondsregering er toe te bewegen de Nederlandse regering een schadeloosstelling van 1 miljard D.M. aan te bieden, waartegenover Nederland zich zou moeten verplichten de groep der Hollanddeutsche en de Duitse industrie schadeloos te stellen.

2. Onderhoud met Dr MENDE.

De sub 1 genoemde rekesten, die ook aan Dr MENDE werden voorgelegd, droegen diens goedkeuring weg. Z.i. zouden de Hollanddeutsche hieraan zeker hun medewerking willen verlenen. Zelf zou hij een gunstig advies uitbrengen, als men hieromtrent bij hem navraag zou doen.

Ir Beckering Vinckers heeft hierop een overzicht gegeven van de N.O.U. zaak en het door deze partij bij de verkiezingen geleden échec. Zulks als aanloop van zijn betoog dat het orgaan "De Brug" alleen weer zou kunnen verschijnen als men verzekerd is van financiële steun. Zulks zou kunnen plaats vinden door het afsluiten van advertentiecontracten op lange termijn en door het nemen van abonnementen door de groep "Hollanddeutsche". Dit laatste zou tevens betekenen een steun aan deze groep, aangezien "De Brug" zou opkomen voor hun belangen, en tevens ook voor die van de Duitse industrie, voor zover deze laatste is getroffen door het "Besluit Vijandelijk Vermogen".

Dr Mende heeft zijn instemming met een en ander betuigd en zijnerzijds volledige medewerking toegezegd. Zo verklaarde hij ervoor te zullen zorgen dat de tot zijn partij - de F.D.P. - behorende ministers "algemene" artikelen, b.v. op handels-economisch terrein, voor het blad "De Brug" zouden schrijven. Zulks zou z.i. de standing ervan ten goede komen.

Hij wees voorts nog op het volgende. Als grote Duitse ondernemingen zoals Volkswagen, Bayer en Telefunken advertentie-

contracten zouden sluiten met "De Brug", zouden overeenkomstige bedrijven in Nederland uit concurrentie overwegingen niet achter kunnen blijven.

Voorts uitte hij zich in gelijke geest als Dr Kübel omtrent een aan Nederland te verstrekken schadevergoeding en de daartegenover te stellen contraprestatie. Hij verschafte de delegatien slotte enige adressen van de F.D.P.-leden die nuttig zouden zijn als contacten voor het werven van advertenties in industriële kringen, die geacht konden worden het eens te zijn met de doelstellingen van de N.C.P..

3. Onderhoud met H.L. STEIN.

Ook aan STEIN werd inzage gegeven van de beide rekestten, waarbij ter toelichting werd gezegd dat men voornemens was het orgaan "De Brug" uiterlijk per 1 Januari 1957 te doen herleven alsmede dat daarin aandacht zou worden gegeven aan het in deze rekestten gestelde.

Stein beloofde het door de delegatie naar voren gebrachte te zullen voorleggen in een op 22 Juli te houden vergadering van Hollanddeutsche en er daar een gunstig advies over te zullen uitbrengen. Hij wees er overigens op dat men zijn verwachtingen niet te hoog moest stellen. Volgens hem waren er in genoemde groep slechts zeer weinigen financieel sterk genoeg om d.m.v. een advertentiecontract in het N.C.P. orgaan te kunnen adverteren. Dit zou mogelijk anders liggen bij de zgn. "Studiumgesellschaft" in Bremen. Bij dit genootschap was, naar hij zeide, ook een groep Hollanddeutsche, tevens industriële aangesloten, die vroeger in Nederland industriële belangen hadden. Hij overhandigde de delegatie een boekje, vermeldende de namen van ruim 600 industriële, waarvan volgens hem een zeer groot gedeelte belangen in Nederland had gehad.

Uit tijdens de reis tussen de delegatieleden gevoerde gesprekken is nog het volgende te vermelden. Het lid Ir RISPEN (n.g.o.), oud N.S.B.-er, maakte melding van zijn voornemen te komen tot oprichting van een nieuwe partij, eventueel niet onder de naam N.C.P., niet alleen omdat deze als neo-nazistisch bekend staat, maar tevens omdat deze in een kwade reuk is komen te staan door de vele schulden die GALLIARD gemaakt heeft.

Zo een nieuwe partij moest volgens Rispen "blanco" de wereld ingaan, ook in politiek opzicht. De oud-politieke delinquenten zouden daarbij achter de schermen dienen te blijven.

De delegatie-leden achtten Galliard niet geschikt om weer in het publiek op te treden, en men was het erover eens dat deze "kalt gestellt" diende te worden, al wist men nog niet hoe zulks zou zijn te bewerkstelligen.

In ieder geval zou men hem niet naar waarheid inlichten over hetgeen men in Duitsland had gedaan. Besloten is hem een vaag rapport uit te brengen en wel in deze zin dat zowel van Dr Kübel als van de Hollanddeutsche weinig te verwachten valt, ergo dat er practisch geen mogelijkheid is om voldoende geld uit Duitsland te krijgen voor advertentiemogelijkheden. De delegatieleden zullen nog onderling overleg plegen omtrent de wijze waarop dit spel dient te worden gespeeld. Men denkt over een weg betrokkenen in Duitsland via een vertrouwensman mede te delen dat Galliard niet de geschikte figuur is om een politieke partij naar buiten te vertegenwoordigen. Daarna zou men dan de Duitse belanghebbenden kunnen wijzen op de mogelijkheid hun contacten te zoeken in een betrouwbare richting, en dat zou dan zijn via de "Raad der Ouden" (genoemd in brieven dd. 17-5-'56 no. 340664 en dd. 25-5-'56 no. 341795).

Augustus 1956. //